

ואמר רב כהנא משום רבי עקיבא: הוי זחיר מן היועצך לפי דרכו, שבעצתו לך הוא מתכוין להנאתו.

אמר רב יהודה אמר רב: המשיא את בתו לזקן, והמשיא אשה לבנו קטן, והמחזיר אבידה לנכרי — עליו הכתוב אומר [דברים כט] "למען ספות הרוה את הצמאה, לא יאבה ה' סלה לו".

המילה "ספות" משמעותה חיבור, והכתוב מדבר על חיבור שבע בדבר עם צמא לדבר, כמו זקן השבע מתשמיש וצעירה הצמאה לו, וכמו המחבר אשה גדולה הצמאה לתשמיש, עם קטן, שאינו ראוי לתשמיש, והרי הוא כאילו שבע הימנו.

וכן המחזיר אבידה לנכרי, על אף שאין מצוה להשיב לו אבידתו, הרי בכך שהוא מחבר ומשוה נכרי עם ישראל, הוא מראה שאין מצות השבת אבידה חשובה לו מפני מצות בוראו, אלא שעושה אותה לפי הבנתו.

ולפי זה, יש לבאר ש"הרווה", אלו עובדי כוכבים, המרגישים עצמם כשבעים ואינם צמאים ליוצרם, ואילו ה"צמאה" היא כנסת ישראל, הצמאה ותאיבה ליראת יוצרה, ולקיים מצותיו.⁽¹³⁾

מיתבי לרב יהודה אמר רב, האומר שאין זה ראוי להשיא אשה לבנו קטן, מברייתא: דתניא, האוהב את אשתו כגופו, והמכבדה יותר מגופו, שמביא לה תכשיטים נאים, והמדריך בניו ובנותיו בדרך ישרה,

תחל, מאי "אל תחלל"? — שמע מינה תרתי. שהמילה "תחלל" משמעותה היא שני חילולים.

ודנה הגמרא: ואביי ורבא, האי "אל תחלל את בתך להזנותה", מאי עבדי ליה?

אמר רבי מני: זה המשיא את בתו לזקן, שאינו רצוי לה, והוא גורם שתזנה תחתיו.

כדתניא: "אל תחלל את בתך להזנותה" —

רבי אליעזר אומר: זה המשיא את בתו לזקן.

רבי עקיבא אומר: זה המשהא בתו בוגרת, ולכן היא מזנה, מחמת שאין לה בעל.

אמר רב כהנא משום רבי עקיבא: אין לך עני בישראל [וכפי שיבואר לקמן], אלא "רשע ערום", והמשהא בתו בוגרת. —

ותמהה הגמרא: אטו, וכי המשהא בתו בוגרת, לאו "רשע ערום" הוא? והרי גם הוא נוהג בערמה את רשעותו, שאינו משיאה לאיש, וגורם להזנותה, לפי שהוא רוצה שהיא תעשה לו מלאכה ותשרתנו, ולא יצטרך לקנות לו שפחה.

עו-ב אמר אביי: אכן, הכי קאמר רב כהנא משום

רבי עקיבא: איזהו עני רשע ערום?⁽¹²⁾ — זה המשהא בתו בוגרת. והיינו, שמחמת עניותו הוא מרשיע ואינו משיא את בתו.

ומביאה עתה הגמרא אימרה נוספת שאמר רב כהנא משום רבי עקיבא:

13. לשון רש"י.

12. יש הרבה רשעים ערומים, אלא עני שהוא רשע ערום אין אלא זה בלבד. תוס'